

رفع تصور اشتباه در مورد نقش حسابرسی

Andrew Mackie

زهرا نوری

تاثیر و نفوذ حسابرسی در سازمان

گزارشهای اخیر رسانه‌ها از شکستهای حسابرسی، چه در سطح جهانی و چه در سطح محلی، نقش حسابرسان و آنچه در حیطه حسابرسی مالی قرار می‌گیرد را، در کانون توجه قرار داد. در حالی که انتقاد از این حرفه بر بحث کیفیت حسابرسی تمرکز دارد، دوباره تاکید بر این شد که درک محدودی از نقش این حرفه وجود دارد.

آنچه که به آن **فاصله انتظار**^۱ گفته می‌شود، در واقع، به فاصله میان کاری که حسابرس انجام می‌دهد و کاری که افراد فکر می‌کنند که حسابرس انجام می‌دهد یا باید انجام دهد، اشاره دارد.

اعتماد و اطمینان به کار حسابرسی، به دلیل فاصله انتظار، تا حدودی کاهش یافته است و بسیاری از ذینفعان انتظار حسابرسی بدون خطا، اطمینان خاطر دادن به نبود تقلب و تحریف را دارند، صرف‌نظر از این که چقدر از اهمیت برخوردار است. نقش حسابرس مستقل، ارائه اظهارنظر حسابرسی است، در مورد این که صورتهای مالی شرکت از تمام جنبه‌های بااهمیت، منصفانه و مطابق با چارچوب گزارشگری مالی حوزه‌ای که شرکت در آن فعالیت می‌کند، تهیه شده است. برای این منظور، حسابرس باید صورتهای مالی شرکت را به طور عینی بررسی کند و از قضاوت حرفه‌ای خود در نتیجه‌گیری برای اظهارنظر حسابرسی استفاده کند.

حسابرسی مالی در چارچوب **استانداردهای بین‌المللی حسابرسی**^۲ (ISAs) انجام می‌شود و به این ترتیب، دامنه حسابرسی صورتهای مالی کشف تقلب را شامل نمی‌شود؛ مگر این که به صراحت مورد توافق حسابرسی قرار گرفته باشد.

می‌دانیم که وضعیت موجود ناپایدار و تغییر اجتناب‌ناپذیر است. ما در مورد نقش حسابرس، دامنه و انتظار از حسابرسی به اجماع جدیدی نیاز داریم. یافتن راهکارهای عملی برای رفع دغدغه‌ها و اطمینان از تأمین منافع عمومی، در اولویت ما قرار دارد.

ما در مورد

نقش حسابرس

دامنه و انتظار از حسابرسی

به اجماع جدیدی نیاز داریم

بنابراین، انجام یک بررسی مستقل از نقش و مسئولیت‌های حسابرسان، با استفاده از نظرهای سرمایه‌گذاران، نهادهای نظارتی، تدوین‌گران استاندارد، حسابرسان و به‌ویژه عموم مردم ضروری است. بررسی نظر سرمایه‌گذاران، شرکتها، دیگر ذینفعان و حسابرسان از این جهت مهم است؛ تا ارزیابی گردد که آیا حسابرسی نیازهای سرمایه‌گذاران قرن بیست‌ویکم و جامعه را به‌طور گسترده‌تری برآورده می‌کند یا خیر تا بر این اساس پیشنهادهایی برای توسعه حرفه پدید آید.

پانوشتها:

- 1- Expectation Gap
- 2- International Standards on Auditing (ISAs)

منبع

• <https://www2.deloitte.com/content/dam/Deloitte/za/Documents/audit/za-Expectation-Gap-Audit.pdf>

حسابرسی صورتهای مالی احتمال دارد که تقلب یا ارائه حقایق را آشکار کند یا نکند. در نتیجه، حتی اگر حسابرسی صورتهای مالی کامل انجام شود، ممکن است تقلب برای حسابرسان مستقل پنهان بماند.

بنابراین، کشف تقلب در حوزه حسابرسی دادگاهی قرار می‌گیرد. تفاوت اصلی بین حسابرسی صورتهای مالی و حسابرسی دادگاهی در هدف توافق‌شده قرارداد حسابرسی نهفته است.

در حالی که حسابرسی صورتهای مالی، اعتبار سوابق مالی یک شرکت را تأیید می‌کند و به سرمایه‌گذاران و بستانکاران، نسبت به اطلاعات مالی اطمینان می‌دهد، حسابرسی دادگاهی به‌طور مستقیم به موضوعی مربوط می‌شود که توسط صاحبکار حسابرسی تعریف شده و مورد توافق قرار گرفته است.

موضوع تعریف‌شده و مورد توافق، احتمال دارد که شامل تقلب کارکنان یا اختلاف با فروشنده یا مشتری باشد. گزارش حسابرس دادگاهی باید استانداردهای ارائه در دادگاه را داشته باشد.

آیا حسابرسان باید تقلب را در شرکت‌هایی که حسابرسی می‌کنند، کشف کنند؟ با در نظر گرفتن نقش حسابرسی در آینده به‌ویژه در عصر تحولات بزرگ در زمینه فناوری، باید بر آنچه که حسابرس می‌تواند و باید انجام دهد تا انتظارات سرمایه‌گذاران و در سطح گسترده‌تر، انتظارات جامعه برآورده شود، تمرکز کرد.

در این میان، باید در مورد وظایف انجام‌شده توسط حسابرسان، به‌ذینفعان صورتهای مالی آموزش داده شود تا انتظارات نابه‌جا از آنها ایجاد نشود. کاهش فاصله انتظار مستلزم تلاش همه طرف‌های درگیر است.

مدیریت باید در قبال اثربخشی و اتکاپذیری کنترل‌های داخلی خود پاسخگو باشد، سهامداران باید این واقعیت را بپذیرند که کشف تقلب بر عهده حسابرسان نیست و حسابرسان باید حسابرسی را در دامنه توافقشان با مدیریت انجام دهند.

حسابرسان، در مقام خود به‌عنوان افراد مستقل خارجی، باید تردید حرفه‌ای خود را به‌کار بگیرند، در عین حال پیش از همه، اطمینان حاصل کنند که صورتهای مالی شرکت از تمام جنبه‌های بااهمیت منصفانه بیان شده‌اند یا خیر.